

Oponentský posudek na rigorózní práci:

Jan Vinduška, Vesnická samospráva na počátku 20. století v Libici nad Cidlinou
ÚE FF 2005, 165 s rkp., text. přílohy.

Jan Vinduška v rigorózní práci předkládá téma obecní samosprávy, jimž se zabývá dlouhodobě a které prezentoval už před 10 lety v práci diplomové. Je samozřejmé, že za toto, už dlouhé období, nabyla práce poněkud jiných kontur, především je patrný určitý nadhled a zkušenost, kterou autor během této doby získal. Je nutné připomenout, že tři studie o územní samosprávě autor publikoval v regionálním časopise Naše Polabí.

Už struktura práce napovídá, že Vinduška si téma dokonale osvojil a že je schopen na jedné straně municipiální hloubkové analýzy na základě dlouhodobého a hlubokého studia pramenů, na straně druhé schopnost studovat problematiku v obecnějším tématickém a regionálním rámci. Chválíme-li přehlednou strukturu práce, neznamená to nutně, že ji přijímáme bez výhrad.

Pozoruhodný je už úvod práce, kde nalzááme zhodnocení literatury k tématu a některé obecnější úvahy. Z nich je třeba vyzvednout vyjádřenou potřebu studia sociální kultury. Očima muzeologa se tato potřeba oprávněně jeví jako naléhavá.

V kapitolách 1-6 se podává ekonomická, kulturní a politická charakteristika okresu a kulturně historický přehled zkoumané lokality (Libice n.C.) Je asi věci diskuse, zda kapitoly 5 a 6 (Politická správa, Finanční správa) neměly být už součástí bloku následujícího, pojednávajícího tématicky už o samosprávě.

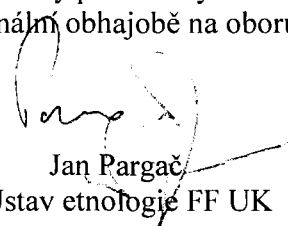
Kapitoly 7-13 analyticky rozebírají fungování samosprávy ve studované obci. Autor takovou analýzu mohl učinit, protože měl po ruce obecní agendu, bez níž by to možné nebylo. Rozbor jednotlivých institucí samosprávy, funkcionářů i zaměstnanců je úplný a přehledný.

Rigorózní práce Jana Vindušky je napsána velmi čtivým, ale odborně přesným jazykem. Poznámkový aparát je bez podstatných závad. Upozorňuji ještě na přílohy, které jsou vhodným doplňkem textu.

Studium obecní samosprávy bylo do nedávné doby etnografy opomíjeno, upřednostňoval se zájem o aktivity neformálních skupin, zejména susedství a příbuzenství. Ukazuje se však, že tyto oblasti neformálních vztahů byly úzce propojeny s institucionalizovanou strukturou politické samosprávy a tvořily v lokálním společenství komplementární celek, vzájemně se ovlivňující. Vinduškova práce je v tomto smyslu velmi přínosná, protože nám podává informace potřebné pro komparaci různých typů regionů bez níž je nemyslitelná práce syntetická.

Předložená práce Jana Vindušky splňuje všechny požadavky stanovené rigorózním řádem a proto ji doporučuji ke komisionální obhajobě na oboru etnologie.

Praha 3. března 2006

Jan Pargač
Ústav etnologie FF UK